

Համոզուեցէք, կ'աղաչեմ, որ ազգութեան այս զանազանութիւններէն վեր՝ որոնց վրայ քիչ առաջ կը խօսէիք, և զոր դուք կը յանձնարարէիք ձեր աշակերտներուն խնամքով պահելու իրենց սրտին մէջ միլրտութեան կնիքին պէս, իրրեւ յատուկ նշանակ մը ձեր առանձնական ընտանիքին՝ մարդկային մեծ ընտանիքին մէջ, համոզուեցէք որ ընտանիք մը կայ աւելի ընդարձակ, աւելի ընդհանրական, աւելի սրբազան՝ քան այն զանազան ընտանիքները որ մասնաւոր ազգերու անուններով կը կոչուին. ատիկա մարդկային մեծ և տիեզերական ընտանիքն է՝ որ ոչ սահմանազուլիս կը ճանչնայ, և ոչ սահման, և ոչ լեզուներու զանազանութիւն, այլ կը միանայ նոյն իսկ մարդկութեան ամենամեծ սահմանին հետ՝ երբոր ան կը բարձրանայ, խորհրդածելու համար Աստուծոյ և մեր հասարակաց վախճանին վրայ։ Այո՛ աւելի վեր քան զանազանութիւնները ազգութեան՝ զոր մեր մէջ կը պատուէք և զոր մենք ալ ձեր մէջ կը մեծարենք և ուրախութեամբ կը տեսնենք որ օր ըստ օրէ աւելի կը կազմուի և կը մեծնայ ճառագայթներովը այս քաղաքակրթութեան զոր դուք իրենց կը հաղորդէք՝ կայ ընդհանրական ազգութիւն մը որ կը թափանցէ ամէն մասնական ազգութեանց մէջ, որ կը ջնջէ զանոնք մտքերէն, ջնջելու համար յետոյ զանոնք մարդուն սրտին մէջ, Տեարք, քաղաքակրթութեան մեծ ազգն է անիկա։

ԾԱՆՈԹ. — Ծանօթ է թէ ինչպէս Մուրատեան վարժարանը քաղաքական զանազան պատճառներով Բատուայէն Բարիզ, յետոյ Բարիզէն Վենետիկ փոխադրուեցաւ, և վերջերս (1928) կրկին վերաբացուեցաւ Բարիզի մէջ (Սեր)։

Այդ վարժարանը անպաշտօն սկսուած Բատուայի մէջ 1833ի Յուլիոսի 18ին, և յաջորդ տարին 1834ի Սեպտեմբեր 4ին պաշտօնապէս բացուած՝ հոն մնաց մինչեւ 1846։

Երբ երկար դիմումներ ու բանակցութիւններ ի գուր եղան ետ կեցնելու Աւստրիական տիրող Պետութիւնը իր միջամտութեան կաշկանդիչ փորձերէն Վարժարանին Տնտեսական գործերուն մէջ, Մխիթարեան Միաբանութիւնը զայն Բարիզ փոխադրեց 1846ի Յունիսի 11ին։

Նոր միջավայրի մէջ հաստատուին և մանաւանդ ժամանակին քաղաքական խառնաշփոթութիւնները թոյլ չտուին նոյն տարին կատարել վարժարանին բացման հանդիսատրութիւնը։ Եւ ահա ատոր համար է որ ան կը յետաձգուի, և պաշտօնապէս կը կատարուի 1848ի Սեպտեմբեր 24ին, տարւոյն Պարզեւաբաշխութեան հանդէսին հետ, ի ներկայութեան բարիգաբնակ ազգայիններու՝ որ քսանի չափ էին, Օսմանեան Բ. Դրան ներկայացուցին՝ Հալէմի Էֆ. ի և աշխարհահռչակ մեծ բանաստեղծ ԼԱՄԱՐԹԻՆԻ, որուն յանկարծաբանած ճառախօսութիւնը այդ առթիւ թանկագին յուշարձան պիտի մնայ Մուրատեան Վարժարանի պատմութեան մէջ, և ատոր համար իսկ է որ հոս զետեղեցինք զայն Հարիւրամեակի յիշատակներուն սկիզբը. և անկէ առաջ ալ ուրիշ պատմական բանախօսութիւն մը՝ Հ. Մանուէլ Զախճախեանինը՝ որ կ'ողջունէ Մխիթարեան Միաբանութեան Կրթական գործունէութեան նոր և ազգանուէր ասպարէզը՝ Ազգային բարձր Կրթարանի հաստատութեամբ Եւրոպայի մէջ, դէպք մը որ դարագլուխ կը կազմէ ոչ միայն Մխիթարեան այլ նաեւ ամբողջ Հայ ազգին Տարեգրութեանց մէջ։

ԽՄԲ.

Ա. ՄԱՍ

ԲԱՐԵՍԱՂԹՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԵՒ ԲԱԺԱԿԱՃԱՌԵՐ

Ի պատիւ շարձրատտիման Հիւրերուն և Յորերեւելի մասնակցող եկեղեցական ու քաղաքական Ներկայացուցիչներուն տրուած ձաշի պահուն՝ Ս. Ղազարոս վանքին մէջ։

Գերպ. Աբբանայր Սրապիոն Վ. Ուրւնոճեանի յարգանքի եւ շնորհակալութեան խօսքը առ Վսեմ. Ծիրանաւոր Ե. Թիսսերան եւ առ միւս սեղանակից Ներկայացուցիչները։

Վսեմափայլ Տէր

Բացառիկ պատիւ մըն է ինծի համար բարի գալստեան խօսքերուս հետ ներկայացնել որդիական զգացուած շնորհակալութիւններս Ձերդ Վսեմափայլ Տէրութեան, իբրեւ Եկեղեցւոյ Իշխանի և Արեւելեան Եկեղեցւոյ Ս. Ժողովի Քարտուղարի, որ ազնուական մտածումով ընդունելով մեր հրաւերը, այսօր Ձեր բարձր ներկայութեամբ կը պատուէք մեր Հարիւրամեայ Յորեւելեան տօնախմբութիւնը աւելցնելով անոր փայլը։

Մխիթարեան Միաբանութեան տարեգրութեանց մէջ անջնջելի պիտի մնայ այս բարեբաստ թուականը, ուր Ձեր Վսեմափայլ Տէրութիւնը բերաւ խիղ, քաջալեր, օրհնութիւն Հարիւրամեայ Յորեւելեանին՝ որ մեր կրթական դարաւոր աշխատութեան և գործունէութեան առաջին հանգրուանը կը կազմէ։

Ձեր բարձր ներկայութիւնը այսօր պաշտօնապէս կը վաւերացնէ մէկ դարու հոգութիւն, քրտինք, անձնուրացութիւն, գուցէ անտեսուած մարդկային պատմութեան էջերուն վրայ, բայց յաւերժապէս արձանագրուած կեանքի Մատեանին մէջ։

Ձեր բարձր ներկայութիւնը կը զրուատէ այսօր մէկ դարու կրթական և բարոյական ծաւալում ընկերական և դաստիարակչական բեղմնաւորիչ ջերմութեամբ, այնչափ պտղաբեր Հայ Կաթողիկէ Եկեղեցւոյ և բովանդակ Հայ Ազգին համար։

Ձեր բարձր ներկայութիւնը կը քաջալերէ այսօր մէկ դարու հոգեկան և մտաւոր նուաճումներ, կը բանայ նոր մը, և կը խրախուսէ ուրիշ աւելի երջանիկ և յաջող նուաճումներու փառքի նորանոր դափնիներով։

Մեծին Մխիթարայ զաւակները, սերունդէ սերունդ անցուցին իմաստութեան ճրագը, ճգնեցան միշտ աւելի արծարծուն պահել այդ սրբազան հուրը, ընդարձակել անոր հորիզոնը։ Երկուքուկէս դար՝ եղան լուսասփիւռ գիտութեան ծաւալողներ, միշտ բարձր մնալով իրենց առաքելութեան կոչման մէջ։

Ստուգիւ Մխիթարայ զաւակները, հայրախօսական, պատմական, ծիսական, անհամար զրքերու հրատարակութեամբ ստեղծեցին Քրիստոսի Եկեղեցւոյ միութեան գործին հնարաւորութիւնը։

Արեւմտեան քաղաքակրթութեան ծաւալումով որ ընկերային և մտաւոր հաւա-

սաբա մակարդակի մը ստեղծման կը նպաստէր և յոյն-լատին գլուխ գործոցներու հայացումով դիւրացուցին աւետարանի յաւիտենական ճշմարտութեանց ըմբռնումը:

Այժմ մէջերնիս տեսնելով զԶեզ որ, երկար տարիներ նուիրուեցաք խոր ուսումնասիրութեան ինչ որ քրիստոնեայ արեւելք ունէր աւելի գեղեցիկ և աւելի ազնուական և որ այսօր իբրեւ Քարտուղար Արեւելեան Եկեղեցւոյ Ս. Ժողովին կը նախագահէք մեր Յորեւիճական հանդիսին, մեր սիրտը կը լեցուի երախտագիտական զգացումներով հանգէպ Ձեր Վսեմափայլ Տէրութեան:

Նոյնքան քաղցր պարտականութիւն մըն է ինծի համար մտածութիւնս և երախտագիտական խոր զգացումներս ուղղել Կիլիկիոյ Տան Պատրիարքին՝ Գերերջանիկ Հոգեւոր Տիրոջ Արհիարեան Կաթողիկոսին, որ անգամ մը եւս ուզեց Մխիթարայ զաւակներուն հանդէպ տածած հայրական սիրոյ ապացոյցը տալ այսքան հանդիսաւոր կերպով։ Թէեւ ծովերով և լեռներով հեռու՝ բայց սրտով շատ մօտ, ներկայ է հոս այսօր և մեր ուրախութեանց կը մասնակցի յանձին Գերպ. Յովհ. Արքեպս. Նազլեանի՝ իր արժանաւոր Ընդհ. Փոխանորդին, որ միեւնոյն ատեն լաւագոյն մաղթանքն է ներկայի և իղձը յաջողութեան ապագային համար։ Լաւագոյն ընտրութիւն չէր կրնար ընել իբր կարկառուն ներկայացուցիչ Հայ նուիրապետութեան և իբր մասնաւոր հաճոյք մանձնապէս ինծի Հայրենակից քաղաքացիութեան հանգամանքով։ Ախորժելի է հոս յիշատակել ինչ որ կը զրէր Պատրիարքարանի պաշտօնաթերթին մէջ Մխիթարեան Միաբանութեանց նկատմամբ իբր ապացոյց իր մնուցած խոր զգացումներուն և համոզման. «Մխիթարայ զոյգ Տները փրկեցին, պահեցին, շարունակեցին ու կ'երաշխաւորեն ապագային համար ալ Սրբոց Թարգմանչաց մեծ գործը և անով Հայ գրականութիւնը, Հայ պատմութիւնը, Հայ Մշակոյթը։ Մխիթարեան զոյգ Միաբանութիւնները իրենց հեղինակաւոր դիրքով ու հմտութեամբ կու գան օրուան տօնակատարները ներկայանալու իբր յաջորդներ Սրբոց Թարգմանչաց, իբրեւ ազգային աւանդապահներ, ինչպէս կ'ըսուի, ազգային սրբութիւններու, իրենց կտակուած ժառանգութիւն մը»։ (Աւետիք, 1936, Ե. տարի թիւ 57, էջ 164)

Ծնորհակալ եմ նաեւ ամենապատիւ Պատրիարք Թորգոմ Գուշակեան և Գեղաշնորհ Վռամշապուհ Սրբազաններուն՝ որոնք իրենց արժանաւոր ներկայացուցիչներուն և մեր սիրելի բարեկամներուն՝ Պրն. Թորոս Ծառմանեանի և Պրն. Գ. Բարունակեանի միջոցաւ, կը յայտնեն մեր ազգայիններու սէրը և յարգանքը դրուատելով Միաբանութիւնս և անոր կըթակաւն հաստատութեանց բարերար գործունէութիւնը ի նպաստ Հայ Ժողովուրդին բարոյական և մտաւոր զարգացման:

Հուսկ, սրտիս բովանդակ գեղումով խորին շնորհակալութիւններս կը յայտնեմ Մուրատ-Ռափայէլեան Աշակերտներու բազմաթիւ Ընտանիքին, գլխաւորապէս անոնց Միութեանց ներկայացուցիչներուն: Իրենց խանդավառութիւնը, իրենց անկեղծ նուիրումը Միիթարայ Տան և Մուրատի և Ռափայէլի Հաստատութիւններուն՝ սիրտս հպարտ և անուշ յուզումով կը լեցնէ: Ամէնուն, ամէնուն առհասարակ, կ'ուզեմ շնորհակալութեան խօսքս:

Կանթողիկոսական Պատուիրակ Գերպ. Յովնանէս Նազլեան Արքեպս.ի ուղերձն եւ տալը առ Վսեմ. Ծիրանաւորը եւ առ Մխիթարեան Միաբանութիւնը.

Վսեմափայլ Ծիրանաշոր Իշխան

Հայ ժողովուրդը մահու և կեանքի ամենադառն փորձերու դէմ ոգորելէ վերջ, ինքզինքը վերագտնելու ճիգերուն մէջ վստահութեամբ կը սեւեռէ աչքերը ապագային վրայ՝ որ նախախնամ ու արդար Աստուծոյ ձեռքին մէջն է, հետեւաբար ամէն բարեպատեհ դիպուած առիթ կ'առնէ ամրապնդելու համար իր այդ վստահութիւնը։

Մուրատ — Ռաֆայէլեան հռչակաւոր վարժարանին հարիւրամեակը զոր Սխի-
թարեան Հայերը օժանդակութեամբ իրենց հաւաստարիմ ու անձկայրեաց Նախկին
Սաներուն ուղեցին տօնախմբել, այն զրական ու բարեբաստիկ ապացոյցներէն մէկն
է, զոր Աստուածային Նախախնամութիւնը կու տայ մեզի՝ հաւատալու թէ մարած
է, հայ կենսունակութիւնը նոյն իսկ ազգային մահացու նահատակութենէն վերջ։ Հե-
տեւորար արդար է նկատել ընդհանուր բերկրանքը ամբողջ ժողովուրդի մը, որ շը-
կած է ներկայացուցիչներ զանազան երկիրներէ՝ ուր ցրուած է նա։

Բայց Ս. Քահանայապետը իր օգոստոսիառն րարեացավ Երևանը՝ ոչ միայն ուղեց ճանչնալ թէ արդար է մեր այս հրճուանքը, այլ նաեւ հաճեցաւ քաջալերել զայն, մասնակցիլ անոր, վասն զի Գլուխն է որ ուրիշներէն աւելի կը զգայ կենսունակութիւնը մարմնոյն և անով կը զուարթանայ:

Մինչդեռ, ուրեմն, կը յայտնեմ որդիական ամենախորին երախտագիրտութիւնս այս մեծ պատուոյն, հայրական այս մեծ բարութեան համար Ընդհանրական Եկեղեցւոյ մեծ Հօտապետին, Չեր վսեմութեան՝ որ Իրմէ վերջ բարձրագոյն մեծաւորն էք կաթողիկէ Արեւելքին և անոր ամէն Հաստատութիւններուն, կը խնդրեմ Ձեր հաւանութիւնը արտայայտելու համար այս առաջին անգամ Հոռոխ լեզուով հայ զգացումները նուիրենք արտայայտելու համար այս առաջին անգամ Հոռոխ լեզուով հայ զգացումները վստահութեան Աստուածային Նախախնամութեան վրայ՝ ապագայի մասին, յուսոյ և վստահութեան Աստուածային Նախախնամութեան Մխիթարեան Հայրերուն՝ որ այլեւն վերածնունդի, զգացումներ ուրախակցութեան հանդէպ, զգացումներ երախտագիրտութեան արդիւնաւոր են Հայ ազգին և Եկեղեցւոյ հանդէպ, զգացումներ երախտագիրտութեան ամէն անոնց որ կազմակերպեցին յորեւիշակաւ այս տօնախմբութիւնները կամ անոնց որ ո՛ր և է կերպով անոր նպաստեցին կամ մասնակցեցան:

որ ո՛ր և է կերպով անոր նպաստեցին կամ մասնակցեցան:

Դատարարը՝ բաժակահառ խեղճ տաղ մը պրտի ըլլայ գարեջրով:

ODE

Corporis necnon capitis vicissim
Ordo naturæ flagitat refluxu
Gaudii motus lugubresve sensus
Concelebrare.

Hæc Caput summum Ecclesiæ rependens
Principem cultorem Orientis hic Te
Jussit ultro Mechitaristarum honestare
Remque domumque.

РУ,ГУУ,УЛ,У 09.005 - ГЕЧС. 1936

§ 5. 2.

Մարմնույ՝ և գլխու փոխարաբերութեանց աւարչագիր կարգը կը պահանջէ փոխն ի փոխ հոսումով ուրախութեան կամ տխրութեան զգացումները միասին վերյուշել:

Զայտ նկատի առած՝ Եկեղեցւոյ Գլուխը տեն-
չաց որ արեւելագէտ Եփրանաւոր Իշխանը՝ Ա-
րեւելեան Եկեղեցիներու վարիչ՝ հոս զար փայլ
տալու Մխիթարեանց Գործին ու Տան:

Præsul hæc sensit Venetum paternis
Prosequi curis propiore corde
Armenos usquam e grege sacro
Non alienos.

Hæc opacis e Libani remotis
Montibus vidit Patriarcha Noster,
Gratiis summo ante Deo salutis
Vota jugavit.

Nam dies sæclo redeunte festus
Eximit nobis resecatque curas,
Subsilit dum auctæ trepidatque genti
Mascula proles.

Non enim hic vitæ species jocosa
Spem brevi nostram spatio coërcet,
Centies verum imperitata turget
Ipsa juvenus.

Hocque postquam heu! fata nimis cruenta
Non semel genti injuriosa nostræ
Clade temptarunt patriæ ruinam
Funditus atram!

Oh! Dies non occidat ista nobis
Quæ necem heic vitæ maciem saluti
Vertit, ac imo erigit e gradu spem,
Fausta que promit!

Semen intactum cereris coronâ
Deficit, tritum recreatur atque
Crescit occulto segetum secundis
Fertile spicis.

Rebus angustis animosior sic
Nostra stirps Patrum fide, spe futuri
Flexa non quassa hic juvenescit
Non moritura.

Ergo qui longe variis ab oris
Armenam gentem huc geritis novandam
Hanc diem toti Armeniæ auspicalem
Carpite mecum;

Plena mecum pocula tollite atque
Vota cuncti promite, avete mecum:
Firmior constet domus ista nostræ
Posteritati!

Վենետիկի Վիճակաւոր Պատրիարքն ալ նոյն
զգացումով՝ հոգածու սրտով մօտէն կը հետեւի
Հայերուն՝ զորս իր նուիրական հօտէն օտար չի
նկատեր:

Մեր Պատրիարքն ալ ըմբռնեց Լիբանանեան
բարձունքներէն իր բաժինը հանդիսակցութեան
ու դարադարձին առթիւ գոհութեան աղօթքին
կցեց իր բարեմաղթութեան իղծերը:

Վասն զի դարալիցի այս տօնական օրը կը
փարատէ մեր մտահոգութիւնները, երբ հոս կը
խայտայ ամբողջ ազգին խուստումնալից առնա-
կան սերունդ մը:

Եւ իրօք հոս շարժանկար մը չէ որ կու գայ
ամփոփելու մեր կարճատեւ յոյսերը ժամանակի
մէջ, այլ դարու մը ընթացքին կրթութեամբ սե-
րունդն է որ կը կայտուէ:

Եւ այս կենսատու բարեղէպ դարադարձը կու
գայ՝ երբ արիւնոտ ճակատագիրը բազմիցս դաւեց
մեզի՝ փլատակներու տակ թաղելու համար մեր
հայ կեանքը:

Ո՛հ, ո՛չ, թող չմարի այս մեր օրը՝ որ մեր
մեռելութիւնը, մեր հիւծումը, մեր խորտա-
կուած յոյսերը պիտի վերականգնէ նորանոր
յաջողութեանց խոստումով:

Ինչպէս ցօրենի հատիկը ամուլ և անպտուղ
է՝ եթէ ողջ մնայ. և ընդհակառակն երբ մեռնի
հողին տակ՝ կ'աճի անշուշտ և պարարտ հաս-
կեր կ'արտադրէ:

Այսպէս մեր ցեղն ալ ծանր աղէտներու մէջ
իր Հայրերու հաւատքով, յուսովն ապագային,
լլկուած բայց աննկուն մնալով հոս կ'երիտա-
սարդանայ չմեռնելու համար:

Ուստի, դուք որ, երկրիս ամէն ծայրերէն հոս
կը բերէք Հայ ցեղը՝ վերանորոգելու համար զայն,
ամուր բոնեցէք այսօրը իբրեւ բարեգուշակ նա-
ւակատեաց օր Հայութեան համար:

Բարձրացուցէք ձեր բաժակները՝ մաղթելով
յոբելեար Հաստատութեան. Միշտ ամրակուռ
մնայ այս Տունը՝ բարեսերունդ յաջորդութիւն
տալու համար Հայերուս:

Հետեւեալը նուագն է զոր կարդաց Հ. Եղիա Փէչիկեան ի դիմաց Միաբանութեան՝

ԱՌ. ՆՈՐԻՆ ՎՍԵՄՈՒԹԻՒՆ ԾԻՐԱՆԱՌՈՐ ՏԷՐ ԵՒԳԵՆԻՈՍ ԹԻՍՏԸՐԱՆ

Ամենակալ զըթոյն Ծաղիկ Կուսական
Չարարչական երբեմն հընչեալ ըզպատգամ
Պետի Ուխտիս՝ անդ ի կղզեակն ի Սեւան
Կերտէր դար Նոր Հայաստանեայց փրկութեան:
Անցեալ ընդ փորձ վշտաց, ճգանց Մըխիթար
ԸզՀարցն աւանդս ի խաւարէ ած ի լոյս.
Հայ մանկըտույն մեր ետ ի ձեռս ըզդամբար
Սուրբ Կըրօնից և Գիտութեանց յորդհոս:
Հոլովին դարբ, յաղթանակաց հնչէ ձայն.
Ի Պետրոսեան Վիմէն բերես մեզ խրախոյս
Իշխան վըսեմ Եկեղեցւոյս Բրիտանոսեան:
Յօրհնիս երկնից, յօրհնիս Աջոյդ լիայոյս
Ի նոր սլացուք վաստակ նորոգ յաղթութեան,
Պայծառ գործել զԵկեղեցի, զԱզգս Հայոց:
Ի Վենետիկ, ի Ս. Ղազար

Ի 16 Օգոստ. 1936

Վսեմ. Ծիր. Թիսսըրմանի պատասխանն եւ ըրած փոխադարձ բարեմաղթութիւնները

Միւթարեաններու անունը արդէն շատոնց ծանօթ էր ինձ, 1905էն սկսեալ,
երբ Պրանսայի փոքրիկ քաղաքի մը մէջ կատարելով զինուորական ծառայութիւնս,
ձեռքս անցած էր Վենետիկ տպագրուած հայերէն լեզուի քերականութիւն մը:

Մասնաւոր սէր և հակում ունենալով Արեւելեան լեզուներու, փափաքեցայ հա-
յերէնն ալ սորվիլ, ինչ որ աւելի ուշ կրցայ իրականացնել ուրախութեամբ:

Միւթարեանները կը ճանչնայի իրենց զրուածքներէն, երկասիրութիւններէն.
ընտանի էին ինձի՝ Չամչեան, Աւետիքեան, Սոմալեան, Ազգերեան եւն, անունները:

Երկայն ատեն է որ կը բաղձայի տեսնել պատմական այս կղզեակը՝ որ Միւթ-
թարեանց աշխատանոցն է և Կեղրոնը Հայ մտաւոր վերածնունդի և կրօնական ու
ազգային Մշակոյթին:

Հետեւաբար ուրախ եմ այսօր որ բարեպատեհ առիթն ունեցայ զալու այս
սրբութեան և գիտութեան խաղաղ վայրը և մօտէն տեսնելու այս բարի և մեղուաջան

Հայրերը, նուիրուած Ուսման, Աղօթքի և Դաստիարակութեան:
Ստուգապէս Միւթարեան Միաբանութիւնը նախախնամական մեծ դեր կատա-

րած է Հայ ժողովրդեան մէջ և պիտի կատարէ տակաւին:

Սուրբ Ղազարու վանքէն կրած լաւագոյն տպագրութիւններս և զգացած ու-
րախութիւններս պիտի հաղորդեմ Սրբազան Քահանայապետին, պիտի պատմեմ ինչ
որ տեսայ, Չեր բարի և շինիչ կենցաղավարութիւնը, աղօթանուէր կեանքը՝ որ մաս-

նաւոր բոյր մը կու տայ չնաշխարհիկ կղզեակին:

Հայրաբար և անկեղծօրէն բարեբաւտութիւն կը մաղթեմ այս անգուգական Հաս-
տատութեան և ազգանուէր յորեկեար Վարժարաններուն. կը մաղթեմ ամէնուրեք, Գե-
րապայծառ Արքայօրէն սկսեալ մինչեւ յետին փոքրիկը, ինչպէս Մուրաւ-Ռափայէ-
լեան նախկին և ներկայ Սաներու մեծ գերդաստանին՝ երջանիկ տարիներ լիառատ
յաջողութեամբ պատկուած Երկնքի օրհնութեամբ: